

יהודה ברקן:
"ברור לי שהביקורת לא תפרגן לי!"

נחום היימן:
"חברת הביטוח חושדת שאני גונב מעצמי!"

גבי מוצ'ניק:
"בית הספר התיכון הוא בית חרושת לציונים!"

המותח של המדינה מכה שנית. אחרי שיובאו לארץ כמה סירטי מצלמה נסתרת, ראו אנשי הקולנוע הישראליים כי טוב בקופות, והתחילו לייצר סירטי מתיחות בסרטי-נע. עכשיו מציג יהודה ברקן את פרק ב' של מתיחותיו בסרט החדש, המתיחה הגדולה. פגשתי את יהודה יומיים לפני הקרנת הבכורה וביקשתי שיאמר לי, עם יד על הלב, אם זה לא יצא לו כבר מהאף.

מה פיתאום? סירטי מתיחות זה כמו החיים. את יכולה להגיד שהחיים יצאו לך מהאף?

● **מה זה "החיים" — הרי פיברקתם מצבים, העמדתם במבוכה אנשים תמימים.**
 פיברקנו מצבים שקורים בחיי יוסי'ים, לא התעסקנו במצבים בלתי מתקבלים על הדעת או במדע בדיוני. אילו היינו מחכים הרבה זמן במקום אחר, היו קורים דברים מצחיקים, במילא. אבל בתעשיית הקולנוע אין זמן, או מפברקים מצבים כדי לקצר את זמן השהות.

● **מה שקצת מפריע לי, זה שכל המופיעים בסרטים האלה הם אנשים תמימים שאתם מנצלים את תמימותם. הממולחים יותר צוחקים לכם בסרצוף ולא משתפים פעולה.**
 זה לא נדויק נכון. אנחנו מראים גם את אלה שלא הצלחנו למתוח. אבל אלה שאת קוראת להם התמימים, נורא הננים כשמגלים להם את הסיפור. הם ממש שמחים שהכל היה מתיחה. יש להם הרגשת הקלה ותמיד הם במצב רוח טוב. עובדה היא שכמעט כולם הסכימו, להופיע בסרט עצמו.

● **כליך הרבה סרטים כאלה נעשו כבר. האם אפשר עוד לחדש?**
 את יודעת כמה הרבה כריחות כבר הומצאו בעולם? ותמיד אפשר לחדש.

● **איך הם משחקים השחקנים המיקריים שלך?**
 זו הפתעה מרהימה. אני לא מכיר הרבה שחקנים מיקצועיים שמסוגלים לעשות תפקיד כמו שעשו האנשים בסרט הזה. שקטפירי אמר, שכל העולם בימה וכולנו שחקנים, לפי דעתי, מייד אחרי שראה את המתיחה הגדולה.

● **כשחלמת להיות בימאי, זה הסרט שעליו חלמת?**
 זה הסרט שרציתי לעשות עכשיו. אני לא איש של חלומות. אני עושה מה שמוצא חן בעיני. אם יום אחד ארגיש צורך לעוד סרט דראמתי, אעשה אותו. כינתיים לא.

● **אתה כבר יודע מה תהיה הביקורת?**
 ברור לי שהביקורת לא תפרגן. ההתייחסות שלהם לסרטים ישראליים בכלל, היא מזלזלת.

הפריצות לבתים הפכו למגמה של ממש. בעיתונות מתפרסמות רק אלה המלוות במגיעות גופניות של הנשדדים. מאות הפריצות האחרות לא מגיעות לידיעת הציבור. השבוע נודע לי על אמצעי-הגנה חדש שניכנס לחיינו. שומר מזויין בשכר. הנשכר לשמור על בית בזמן העדר בעלה-הבית. השוכר הראשון ששמעתי עליו, הוא המלחין נחום היימן. טילפנתי אליו ושאלתי אותו אם הוא פתח את אופנת השומרים המזויינים בארץ.

לא פתחתי את האופנה, רק הצטרפתי לעניין. יש כבר כמה מישורדי שמירה, שאורח יכול לפנות אליהם ולהזמין לעצמו שומר מזויין, שתמורת כ־25 דולר ישמור על ביתו, כאשר הוא נעדר ממנו, ויגן על הרכוש.

● **המצב אצלך כליך גרוע, שאתה נזקק לשומר כזה?**
 תשמעי ותחליטי בעצמך. לפני כחצי שנה חזרתי ארצה. באותו יום סחבו לי שני מגבים מהאוטו. לא נורא, קניתי חדשים. לא עברו יומיים וסחבו לי שוב את שני המגבים ואת שתי המראות של האוטו. ככה זה נמשך עד שנכנסתי לדירה שלי ביפו. כמה ימים אחרי שנכנסתי, פרצו לבית וניקו אותי מכל מכשירי האלקטרוניקה שהבאתי איתי לצורכי עבודתי, בערך של 15 אלף דולר. הלכתי לביטוח, קיבלתי את הכסף וקניתי כמעט הכל שוב. בערב הבכורה של חופים הייתי כמה שעות בחמאם וכשחזרתי הביתה מצאתי אותו ריק ונקי. הכל נעלם. וכשאני אומר הכל, אני מתכוון שלא נשארה לי גופיה, לא תחתונים ולא זוג גרביים.

● **ואז החלטת לשכור שומר?**
 בפירוש כן. אני לא מוכן לעמוד ערב ערב על הבימה ולחשוב כל הזמן מי מסתובב בבית שלי ברגע ומה הוא לוקח. הוצאתי כבר 100 אלף שקל על סורגים ומנעולים למיניהם, אבל זה לא עוזר.

● **קנית הכל מחרש?**
 לא. אני תקוע עם חברת-הביטוח שהחליטה שאני עושה יד אחת עם הגנבים, כדי לגנוב מעצמי. ביום שלישי אני הולך להיברק במכונת-אמת, כדי להוכיח להם שאין לי קשר עם העולם-החתתון. ועד שהם ישתכנעו וישלמו לי את הכסף, אני ישן על מיוון ומייבש את זוג-התחתונים היחידים שלי, בעזרת מייבש-שיער.

● **כמה זמן תוכל להרשות לעצמך בייביסיטר לבית תמורת 25 דולר לערב?**
 אני מכניס את הכסף הזה לתוך העלות של ערב חופים. אין לי ברירה. אני מרוב להתייאש.

● **לא רק שגונבים לך את כל הרכוש אלא שחברת-הביטוח חושדת בך שאתה שותף. זה לא מעליב אותך?**
 אני לא מוכן להעלב מכל אחר.

אנשי משרד-החינוך לא מצליחים לבדוק את ציוני בחינות הבגרות של תלמידים שעברו את הבחינות לפני שנתיים. התלמידים שאינם מצליחים להירשם לאוניברסיטות בלי התעודה, מקימים צעקה. וכרגיל, אחרי צעקה בעניין זה — שהיא לא דבר חדש — מתחילים במשרד-החינוך לדבר שוב על ביטול בחינות-הבגרות. פגשתי את גבי מוצ'ניק, תלמידת כיתה ל"ב בתל-אביב ושאלתי אותה מה דעתה על ביטול בחינות-הבגרות.

אני בעד.

● **מדוע?**
 כי בתי-הספר התיכוניים הפכו בשנים האחרונות לבתי-חרושת לציונים. לומדים אך ורק כדי להצליח בבחינה. לומדים דברים שמישהו במשרד-החינוך החליט שעליהם ייבחנו. בלי שום קשר למה שהתלמיד עצמו רוצה ללמוד, בלי קשר לנטייתו, בלי קשר לתוכניות הלימודים שלו אחרי התיכון. הכל נשכיל לקבל ציון ולשכוח מהעניין.

● **ואיך תתקבלי לאוניברסיטה בלי תעודת בגרות?**
 שיעשו בחינות-כניסה.

● **יש הטוענים שאחרי שלוש שנים בצבא, שובחיים חלק מהחומר שנלמד בתיכון ושקשה לעבור את בחינות-הכניסה.**
 זו בריוק הבעיה. באמת שוכחים. או במקום לעשות את המאמץ לפני בחינות-הכניסה, עושים אותו לפני בחינות-הכניסה. מאמץ של חצי שנה ואתה עובר את הבחינה.

● **את חושבת שבחצי שנה מרוכזת אפשר לחזור על כל החומר של ארבע שנים תיכון?**
 ארבע שנים בתיכון, הן לרעתי, מיסגרת נשכיל נערה ונער בין גיל 14 ל-18, יותר מאשר לימודים. את כל החומר של ארבע השנים האלה אפשר לעשות בקלות בפרשות מחצי הזמן וההוכחה הטובה ביותר היא בתי-הספר האקסטרניים. מי שבאמת רוצה ללמוד שם, עושה את העבודה בשנתיים ואפילו בשנה אחת.

● **ובכל זאת, ארבע שנים של תיכון נותנות קצת השכלה כללית.**
 כן, השכלה כללית שלא תמיד נחוצה. עכשיו אני לומדת, למשל, על המיננה הגיאולוגי של ההרים בתימן. את חושבת שללימודי הפסיכולוגיה שאליהם אני מתכוונת להירשם, זה יעזור לי? הטיבה היחידה שאני מקדישה זמן להרים האלה בתימן, היא שאני צריכה ציון בתעודה. דקה אחרי הבחינה אני אשכח שיש בכלל הרים בתימן.

● **מה דעתם של שאר חבריך על ביטול בחינות הבגרות?**
 כולם בעד. מה הנימוקים שלהם אני לא שאלתי.